

zupełnie zadawalające wyniki korespondencji transatlantycznej (Long-Island — Nauen).
J. Pl.

Telefon w roli mikrofonu radjotelefonicznego.
Prof. I. Zenneck podaje ciekawe wyniki prób zastosowania telefonu w roli mikrofonu. Użyto w tym celu zwykłego telefonu Siemens'a, którego membranę wprawiano w drgania przy pomocy fali głosowej. Wzniecane w ten sposób słabe prądy indukowane wzmacniano przy pomocy amplifikatora dwulampowego, a następnie odbierano wieloomowym telefonem radjotelegraficznym (3600 Ω). Równolegle, w celu porównania, przerobiono podobne doświadczenia z mikrofonem zwykłym, działającym na telefon bez wzmocnienia. Różnica w działaniu tych obydwu układów była zdumiewająca: o wiele czystsze odtworzenie dźwięków osiągnięto w pierwszym wypadku, a ponadto, przy telefonowym nadawaniu, zdołano zachować wszelkie najsubtelniejsze odcienie dźwięków.

Prof. Zenneck wyraża przypuszczenie, iż w instalacjach radjotelefonicznych dotychczasowy mikrofon będzie mógł być z powodzeniem zastąpiony przez telefon, gdyż względne skomplikowanie całej instalacji nadawczej przez dodanie jeszcze jednego amplifikatora lampowego będzie niewielkie; natomiast w zwykłych aparatach telegraficznych (drutowych) niewątpliwie zostaną w roli organów nadawczych zachowane mikrofony węglowe, jako bez porównania tańsze i dogodniejsze w obsłudze od telefonów z amplifikatorami.
J. M.

(J. d. d. T. u. T. B. 19, H. 2.).

Informacje.

Uczczenie Senatora Marconi'ego przez Polskę.
Senator Marconi został wybrany jednogłośnie na członka honorowego Stowarzyszenia Radjotechników Polskich i zaszczyt ten przyjął.

(The Wireless World and Radio Review, Nr. 182, 10 luty 1923).

Zastosowanie radjotelefonu w elektrycznym kolejnictwie. E. B. J. (№ 23 z 1922 r.) rozważa możliwości zastosowania radjotelefonu przy kolejach elektrycznych. Wskazuje on po pierwsze, że radjotelefon może służyć jako rezerwa do rozmów pomiędzy stacjami podczas burz, gdy normalne telefony nie działają i gdy zazwyczaj komunikacja między poszczególnymi stacjami jest najbardziej potrzebna. Pozatem radjotelefon mógłby znaleźć zastosowanie przy rozmowach pomiędzy stacją a pociągiem w ruchu. Wprawdzie jest to połączone z pewnymi trudnościami przy montażu urządzeń odbiorczych na dachach pociągów, ale i te trudności dałyby się przezwyciężyć. Wreszcie, jako ostatnią możliwość, bodaj czy nie najważniejszą, należy uznać możliwość komunikowania się stacji z brygadami robotniczymi, pracującymi wzdłuż linii.

Dotychczas we wszystkich powyższych kierunkach zrobiono niezbyt wiele, jest jednakże nadzieja, że wobec ważności samego zagadnienia będziemy mogli oczekiwać w niedalekiej przyszłości konkretnych wyników. *S. W.*

Przegląd literatury.

Alan L. M. Douglas. *The construction of amateur valve stations.* London 1922 r. The Wireless Press, Ltd, VI + 81 str., 57 rysunków w tekście. Cena 1 s. 8 d.

O treści i charakterze tego dziełka wiele mówi jego tytuł; jest ono przeznaczone wyłącznie dla amatorów i omawia konstrukcję lampowych aparatów odbiorczych, jak rów-

nież ich poszczególnych części (kondensatory, cewki i t. d.). Specjalny rozdział jest poświęcony budowie anten i uziemień

Książeczka ta będzie cennym podręcznikiem dla amatorów i samouków, pragnących się wyposażyć małym kosztem w stacje odbiorcze własnego wyrobu.

Gdy na całym świecie zdumiewająco się rozpowszechnia radjotechnika amatorska, gdy już nie tylko w Ameryce, lecz nawet i w zacofanej Europie t. zw. „broad-casting” zatacza coraz to szersze kręgi — ukazanie się taniego dziełka musi być przez ogół radjotechników przyjęte z żywym uznaniem.
J. M.

Przyroda i Technika, 1922 r. № 1, 2 i 3 (wrzesień, październik, listopad) zawiera między innymi: inż. dr. T. Malarski: Zarys rozwoju radjotelegrafii.

L'onde électrique, 1922, Grudzień № 12. Kpt. Metz. Kolonialne radjostacje francuskie. A. Dufour. Zastosowanie oscylografu katodowego do badania drgań małej, średniej i wielkiej częstotliwości (dokończenie). Odbiornik Abélé, Rezultaty prób transatlantycznych. Lampy z powłoką metalową. Probowanie lamp katodowych trójelektrodowych. Dynatron jako detektor.

Wireless World and Radio Review. 1922 № 175. 23/XII. Stacja londyńska Angielskiego Towarzystwa Broadcasting—R. White. Wielowarstwowe cewki samoindukcji—Wheeler. W sprawie pozwoleń na radjostacje doświadczalne Elektrycy, fale elektr. i radiotelefonja — Fleming. Projekt stacji 10 W lampowej. Próby transatlantyczne — Coursey

Odpowiedzi Redakcji.

P. St. Ruczajewski w Grudziądzu.

Pytanie: Czy wolno mieć amatorską radjostację korespondencyjną i na jakich warunkach?

Odpowiedź: W dotychczasowej interpretacji (ze strony) M. P. i T. ustawy sejmowej „O państwowej wyłączności poczty i t. d.” z dn. 27 maja 1919 r. nie tylko nadawanie lecz i odbiór radjotelegramów jest monopolem Państwa. W myśl powyższego M. P. i T. udziela każdorazowo zgłaszającym się patentom specjalnych koncesji. Ponieważ M. P. i T. nie wydało dotychczas żadnych przepisów wykonawczych ani okólników, w tej sprawie, przeto po odpowiedzi na to pytanie Szan. Pan będzie zmuszony zwrócić się bezpośrednio do Wydziału XI M. P. i T.

Pytanie: Jaki zakres będzie obejmować ustawa o radjotelegrafii amatorskiej?

Odpowiedź. Nic konkretnego w tej sprawie obecnie powiedzieć nie możemy, gdyż żaden projekt nie został jeszcze przedłożony przez M. P. i T. do rozpatrzenia Sejmu. Nie od rzeczy będzie podkreślenie faktu, że Stowarzyszenie Radjotechników, w osobie specjalnego delegata, brało w zeszłym roku udział w pracach Podkomisji Państwowego Komitetu Radjotechnicznego dla opracowania ustawy i przepisów wykonawczych o radjotelegrafii cywilnej. Prace tej podkomisji zostały całkowicie ukończone w końcu września roku ubiegłego i wniesione na plenarne posiedzenie Państwowego Komitetu Radjotechnicznego. Jakie są dalsze losy tego projektu, oficjalnie nam nie jest wiadomem. Według opinii naszego delegata plan prac tej podkomisji był ze wszech miar zadawalniący, oraz cała rzecz była ujęta po europejsku, wielka więc krzywda dzieje się rozwojowi polskiej radjotelegrafii, że M. P. i T. tak bardzo długo zwleka z usankcjonowaniem tego, co już zostało wykonane.